

carne tua : unum si tollas, jam non vivificatur ex anima tua, quia unitati corporis tui non copulatur.

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui manducat me, vivet propter me. **V.** Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus. — Et. **Gloria Patri.** Et.

Lectio ix.

HÆC dicuntur, ut amemus unitatem, et timeamus separationem. Nihil enim sic debet formidare Christianus, quam separari a corpore Christi. Si enim separatur a corpore Christi, non est membrum ejus : si non est membrum ejus, non vegetatur spiritu ejus. Quisquis autem, inquit Apostolus, Spiritum Christi non habet : hic non est ejus. Spiritus ergo est, qui vivificat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locutus sum vobis, spiritus et vita sunt. Quid est, Spiritus et vita sunt? Spiritualiter intelligenda sunt. Intellexisti spiritualiter? Spiritus et vita sunt. Intellexisti carnaliter? Etiam sic illa spiritus et

vita sunt, sed tibi non sunt.

Te Deum laudamus. **20.**
MENSIBUS MAIO
ET JUNIO.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. vj. f

IN illo tempore : Dixit Jesus turbis Judæorum : Caro mea, vere est cibus : et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua. Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. xxvj. in Joannem, post medium.

IC est panis, qui de cælo descendit. Hunc panem significavit manna, hunc panem significavit altare Dei. Sacramenta illa fuerunt : in signis diversa sunt, sed in re, quæ significatur, paria sunt. Apostolum audi : Nolo enim vos, inquit, ignorare fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuerunt, et omnes mare transierunt, et omnes per Moysen baptizati sunt in nube, et in mari : et omnes eandem escam spiritalem manducaverunt. Spiritalem utique eandem : nam corporalem alteram : quia illi manna, nos aliud : spiri-

talem vero, quam nos, sed patres nostri, non patres illorum, quibus nos similes sumus, non quibus illi similes fuerunt. Et adjungit : Et omnes eundem potum spiritalem biberunt. Aliud illi, aliud nos, sed specie visibili quidem, tamen hoc idem significante virtute spiritali. Quomodo enim eundem potum? Bibebant, inquit, de spiritali, sequente petra : petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus : Petra Christus in signo, verus Christus in verbo, et in carne. Et quomodo biberunt? Percussa est petra de virga bis. Gemina percussio, duo ligna crucis significat.

R. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sanguinem, * In me manet, et ego in eo, alleluia. **V.** Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. — In me.

Lectio viij.

Norunt fideles corpus Christi, si corpus Christi non negligantesse. Fiant corpus Christi, si volunt vivere de Spiritu Christi. De Spiritu Christi

non vivit, nisi corpus Christi. Intelligite fratres mei, quid dixerim. Homo es, et spiritum habes, et corpus habes. Spiritum dico, quæ anima vocatur, qua constas quod homo es : constas enim ex anima, et corpore. Habes enim spiritum invisibilem, corpus visibile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spiritus tuus vivit ex corpore tuo, an corpus tuum ex spiritu tuo? Respondet omnis, qui vivit : qui autem hoc non potest respondere, nescio si vivit. Quid respondet omnis, qui vivit? Corpus utique meum vivit de spiritu meo. Vis ergo et tu vivere de Spiritu Christi? In corpore esto Christi.

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem : * Et qui manducat me, vivet propter me, alleluia. **V.** Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus. — Et. **Gloria Patri.** Et.

Lectio ix.

Numquid enim corpus meum vivit de spiritu tuo? Meum vivit de spiritu meo, et tuum de spiritu tuo. Non potest vivere corpus Christi, nisi

de Spíritu Christi. Inde est, quod expónens nobis Apóstolus Paulus hunc panem : Unus panis, inquit, unum corpus multis sumus. O sacraméntum pietátis, o signum unitátis, o vinculum caritátis! Qui vult vivere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédatur, credat, incorporé tur, ut vivificétur. Non abhóreat a compáge membrórum, non sit putre membrum quod resecári mereátur, non sit distórtum, de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum : hæreat córpori, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut póstea regnet in cælo.

Te Deum laudamus. 20.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Sapiéntia * ædificávit sibi domum, míscuit vinum, et pósuit mensam.

Psalmi de Dominica. 21.
2. Angelórum esca * nutritísti pópulum tuum, et panem de cælo præstitísti eis.

3. Pinguis est panis * Christi, et præbébit delicias régibus.

4. Sacerdótes sancti * incensum et panes offerunt Deo.

5. Vincénti * dabo manna absconditum, et nomen novum.

Capitulum. 1. Cor. xj. e

FRatres, Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit : Accípite, et manducáte : hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur : hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens dexteram,

Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádedit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem ;

Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hómitem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cæli pandis óstium :

Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxiliúm.

Uni Trinóque Dómino
Sit sempitérna glória :
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.

Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

Ad Benedictus, Añæ. Ego sum * panis vivus, qui de cælo descénde : si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti : tribue quæsumus, ita nos córporis et ságuinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis et regnas.

Ad Primam in ℟. brevi,
℣. Qui natus es de María Virgine.

AD TERTIAM.

Capit. Fratres, Ego enim, ut supra. [338]

℟. br. Panem cæli, * Dedit eis. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Dedit eis. Glória Patri. Panem cæli.

℣. Cibávit illos ex ádipe

fruménti. ℟. Et de petra, melle saturávit eos.

Tempore Paschali.

℟. br. Panem cæli dedit eis, * Allelúia, allelúia. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo, Allelúia, allelúia. Glória Patri. Panem.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúia. ℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúia.

AD SEXTAM.

Capitulum. 1. Cor. xj. f

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis : mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

℟. br. Cibávit illos, * Ex ádipe fruménti. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Ex ádipe. Glória Patri. Cibávit.

℣. Edúcas panem de terra. ℟. Et vinum lætíficet cor hómínis.

Tempore Paschali.

℟. br. Cibávit illos ex ádipe fruménti, * Allelúia, allelúia. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Cibávit.

℣. Edúcas panem de terra, allelúia. ℟. Et vinum lætíficet cor hómínis, allelúia.

AD NONAM.

Capitulum. I. Cor. xj. f

Quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit cálicem Dómini indigne: reus erit córporis et sánguini Dómini.

R. breve. Edúcas panem, * De terra. Edúcas. **V.** Et vinum lætíficet cor hóminis. De terra. **Gloria Patri.** Edúcas.

V. Pósuit fines tuos pacem. **R.** Et ádipe fruménti sátiat te.

Tempore Paschali.

R. br. Edúcas panem de terra, * Allelúia, allelúia. Edúcas. **V.** Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúia, allelúia. **Gloria Patri.** Edúcas.

V. Pósuit fines tuos pacem, allelúia. **R.** Et ádipe fruménti sátiat te, allelúia.

IN II. VESPERIS.

Omnia dicuntur sicut in primis Vesperis [317] præter Añam sequentem.

V. Panem de celo præstitisti eis. **R.** Omne delectaméntum in se habentem.

Ad Magnificat, Aña. O sacrum convívium, * in quo Christus súmitur: recólitur memória passiónis ejus: mens implétur grá-

tia: et futúráe glóriae nobis pignus datur.

PRO FERIA VI.

De Passione D. N. J. C.

Semiduplex.

IN I. VESPERIS.

Aña. Cálicem salutáris.**Psalmus cxi.**

Rédidí, propter quod locútus sum. * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuiam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípíam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctorum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Aña. Cálicem salutáris accípíam: et nomen Dómini invocábo.

Aña. Cum his.**Psalmus cxix.**

AD Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudivit me.

Dómine libera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Aña. Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis impugnábant me gratis.

Aña. Ab homínibus.**Psalmus cxxix.**

Ripe me Dómine ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas

sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.

Dómine, Dómine virtus salutis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli:

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbónes, in ignem dejicies eos: * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum iníústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciat Dóminus júdicium ínops : * et vindíctam páuperum.

Verúm tamen justí confitebúntur nómini tuo : * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Añã. Ab homínibus íniquis líbera me Dómine.

Añã. Custódi me.

Psalmus cxi.

Domine clamávi ad te, exáudi me : * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incensum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum sacrificium vesperínium.

Pone Dómine custódiám ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem : * et non communicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me : * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum : * absórpti sunt

juncti petræ júdices eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt : * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipátasunt ossa nostra secus inférnum : * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei : in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi : * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres : * singuláriter sum ego donec tráns-eam.

Añã. Custódi me a láqueo quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Añã. Considerábam.

Psalmus cxij.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * voce mea ad Dóminum deprecátus sum :

Effúndo in conspéctu ejus oratióem meam, * et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spirítum meum, * et tu cognóvisi sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidébam : * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi : Tu es spes mea, portio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatióem meam : * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persecúntibus me : * quia confortáti sunt super me.

Educe custódiám ánimam meam ad confiténdum nómini tuo : * me exspéctant justí, donec retribuas mihi.

Añã. Considerábam ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Capítulum. Philipp. ij.

Ratres, Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mor-

tem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Meréntes óculi, spárgite lácrymas, Et luctu résonent íntima córdium :

Illátas réfero Númini ab ímpiis

Pœnas, et fera vúlnera.

Accíncta heu! gládiis turba satéllitum

Arréptum Dóminum fústibus ímpetit :

Nunc cædit cólaphis, nunc quatit hórridis

Divínium caput íctibus.

Haud finis scéleri : tráditur ímprobo

Christus carnífici; nec mora, bárbarus

In regem súperum non tímet ímpio

Ausu vértete dexteram.

Audíte, o pópuli, Numen amábile,

Manánte ex húmeris úndique sáanguine,

Lictóris rábidi sústinet ímpetum,

Et vocem premit ínnocens. Quis non illácrymet? Jam

nova cóndidit

Torménta indómitæ gentis iniquitas;

Infígit cérebro, proh dolor! éfferis

Sertum véprius ásperum.

Heu crimen! tráhitur fú-
nibus ímprobis
Funésti Dóminussupplícii
ad locum;

Illic oppétiit fúnere, spíri-
tum

Patri restítuens suo.

Passo pro míseris tam fera
vúlnera

In terris résonet débita
glória;

Sacrúmque assídue no-
men in æthera

Humánum genus éfferat.
Amen.

℣. Oblátus est, quia ipse
vóluit. ℞. Et livóre ejus
sanáti sumus.

Ad Magnif. Aña. O vos
omnes,* qui transítis per
viam, atténdite, et vidéte
si est dolor sicut dolor
meus.

Oratio.

Domine Jesu Christe,
qui de cœlis ad ter-
ram de sinu Patris descen-
disti, et sánguinem tuum
pretiósium in remissionem
peccatórum nostrórum fu-
disti: te humíliter depre-
cámur; ut in die judícii,
ad dexteram tuam audíre
mereámur: Veníte bene-
dicti. Qui vivis et regnas.

**Ad Completorium, in
fine Hymni dicitur.**

Sit laus Patri, ac Pará-
clito,

Natóque Patris único,
Nostræ dedit qui pródigus
Prétium salútis sánguini-
nem. Amen.

AD MATUTINUM.

Invit. Christum Regem
crucifixum,* Veníte ad-
orémus. **Ps.** Veníte. 2.

Hymnus.

Aspice, infámi Deus
ipse ligno
Pendet, effúso mádidus
cruóre:

Aspice, immíti manus
alme clavo

Fínditur alte.

Hunc, velut pravi scéleris
minístrum,

Inter indignos médium la-
trónes

Cerne: crudélis fuit ista
gentis

Dira volúntas.

Pallet heu! vultus: caput
ecce lassum

Fléctitur: clausis óculis
Redemptor

Spíritum sacro méritis
onústum

Fundit ab ore.

O cor, æs durum súperas,
geméndo

Ni scelus tergas; tua culpa
Christum

Stípiti affíxit, tua culpa
morti

Súbdidit atræ.

Sit Deo ætérnum decus
omne in ævum,

Qui pius nostri géneris
Redemptor,
Críminis labem míseris
nocéntem

Sáanguine tersit.

Amen.

In I. Nocturno.

Aña. Astitérunt reges.

Psalmus íj.

Uare fremuérunt
Gentes,* et pó-
puli meditáti sunt
inánia?

Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt
in unum* advérsus Dó-
minum, et advérsus Chri-
stum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum:* et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irri-
débit eos:* et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua,* et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum Rex ab eo super Sion
montem sanctum ejus,*

prædicans præceptū ejus.
Dóminus dixit ad me:*
Fílius meus es tu, ego hó-
die genui te.

Póstula a me, et dabo
tibi Gentes hereditátem
tuam,* et possessionem
tuam términos terræ.

Reges eos in virga fér-

rea,* et tamquam vas
figuli confrínges eos.

Et nunc reges intellígi-
te:* erudímini qui judi-
cátis terram.

Servíte Dómino in timó-
re:* et exsultáte ei cum
tremóre.

Apprehéndite discipli-
nam, nequándo irascátur
Dóminus,* et pereátis de
via justa.

Cum exárserit in brevi
ira ejus,* beáti omnes,
qui confidunt in eo.

Aña. Astitérunt reges
terræ, et príncipes conve-
nérunt in unum advérsus
Dóminum, et advérsus
Christum ejus.

Aña. Multiplicáti sunt.

Psalmus íij.

Domine quid multipli-
cáti sunt qui tribu-
lant me? * multi insúrgunt
advérsum me.

Multi dicunt ánimæ
meæ:* Non est salus ipsi
in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscé-
ptor meus es,* glória mea,
et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum
clamávi:* et exaudivit
me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporá-
tus sum:* et exsurrexi,
quia Dóminus suscepit
me.

Non timébo millia pópuli
circumdántis me : * ex-
súrge Dómine, salvum me
fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti
omnes adversántes mihi
sine causa : * dentes pec-
catórum contrivísti.

Dómini est salus : * et
super pópulum tuum be-
nedíctio tua.

Añã. Multiplicáti sunt
qui tribulant me; multi in-
súrgunt advérsus me.

Añã. Diviserunt.

Psalmus rrrj.

Deus Deus meus réspi-
ce in me : quare me
dereliquísti? * longe a sa-
lúte mea verba delictórum
meórum.

Deus meus clamábo per
diem, et non exáudies : *
et nocte, et non ad insi-
piéntiam mihi.

Tu autem in sancto há-
bitas, * Laus Israel.

In te speravérunt patres
nostri : * speravérunt, et
liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et
salvi facti sunt : * in te
speravérunt, et non sunt
confúsi.

Ego autem sum vermis,
et non homo : * oppró-
brium hóminum, et abjé-
ctio plebis.

Omnes vidéntes me, deri-

sérunt me : * locúti sunt
lábiis, et movérunt ca-
put.

Sperávit in Dómino, eri-
piat eum : * salvum fá-
ciat eum, quóniam vult
eum.

Quóniam tu es, qui extra-
xísti me de ventre : * spes
mea ab ubéribus matris
meæ. In te projectus sum
ex útero :

De ventre matris meæ
Deus meus es tu, * ne dis-
césσης a me :

Quóniam tribulátio pró-
xima est : * quóniam non
est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me ví-
tuli multi : * tauri pingues
obsederunt me.

Aperuérunt super me os
suum, * sicut leo rápiens
et rúgiens.

Sicut aqua effusus sum : *
et dispérsa sunt ómnia
ossa mea.

Factum est cor meum
tamquam cera liquéscens *
in médio ventris mei.

Aruittamquam testa vir-
tus mea, et lingua mea ad-
hæsít fáucibus meis : * et
in púlverem mortis dedu-
xísti me.

Quóniam circumdedé-
runt me canes multi : *
concílium malignántium
obsédit me.

Foderunt manus meas
et pedes meos : * dinu-
meravérunt ómnia ossa
mea.

Ipsi vero consideravé-
runt et inspexérunt me : *
diviserunt sibi vestimén-
ta mea, et super vestem
meam miserunt sortem.

Tu autem Dómine ne
elongáveris auxili-
um tuum a me : * ad defen-
sionem meam cónspece.

Erue a frámea Deus áni-
mam meam : * et de manu
canis únicam meam :

Salva me ex ore leónis : *
et a cónibus unicórnium
humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum
frátribus meis : * in médio
ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum
laudáte eum : * univér-
sum semen Jacob glorifi-
cáte eum :

Tímeat eum omne semen
Israel : * quóniam non
sprevit, neque despéxit
deprecationem páuperis :

Nec avértit fáciem suam
a me : * et cum clamá-
rem ad eum, exaudivit
me.

Apud te laus mea in ec-
clésia magna : * vota mea
reddam in conspéctu ti-
mémentium eum.

Edent páuperes, et satu-

rabúntur : et laudábunt
Dóminum qui requirunt
eum : * vivent corda eó-
rum in sæculum sæculi.

Reminiscéntur et conver-
téntur ad Dóminum * uni-
vérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspé-
ctu ejus * univérsæ fami-
liæ Géntium.

Quóniam Dómini est re-
gnum : * et ipse dominá-
bitur Géntium.

Manducavérunt et ad-
oravérunt omnes pingues
terræ : * in conspéctu ejus
cadent omnes qui descen-
dunt in terram.

Et ánima mea illi vivet : *
et semen meum sérviet
ipsi.

Annuntiábitur Dómino
generátio ventúra : * et an-
nuntiábunt cœli justítiam
ejus pópulo qui nascétur,
quem fecit Dóminus.

Añã. Diviserunt sibi
vestiménta mea, et super
vestem meam miserunt
sortem.

V. Oblátus est, quia ipse
vóluit. *R.* Et livóre ejus
sanáti sumus.

*Lectiones de Scriptura
occurrente, cum R.R. ut
infra. [348]*

*In Quadragesima vero
dicuntur sequentes Le-
ctiones.*

De Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Romános.

Lectio j. Cap. v. b et vj.

Comméndat caritá-
tem suam Deus in
nobis : quóniam
cum adhuc peccatóres es-
sémus, secúndum tempus
Christus pro nobis mórtuus
est : multo igitur
magis nunc justificáti in
sánguine ipsíus, salvi éri-
mus ab ira per ipsum. Si
enim cum inimíci essé-
mus, reconciliáti sumus
Deo per mortem Fílii ejus :
multo magis reconciliáti
salvi érimus in vita ipsíus.
Non solum autem : sed et
gloriámur in Deo per Dó-
minum nostrum Jesum
Christum, per quem nunc
reconciliatióne accépi-
mus. Si enim uníus delí-
cto mors regnávit per
unum : multo magis abun-
dántiam grátiae, et dona-
tiónis, et justítiae acci-
piéntes, in vita regnábunt
per unum Jesum Chri-
stum.

℞. Vinea mea elécta,
ego te plantávi, dicit Dó-
minus : et tu facta es mihi
nimis amára, * Quia pará-
sti crucem Salvatóri tuo.
℣. Pópule meus, quid feci
tibi, aut in quo contristávi
te? respónde mihi. — Quia.

Lectio ij.

Igitur, sicut per uníus
delictum in omnes hó-
mines in condemnatió-
nem : sic et per uníus ju-
stítiam in omnes hómines
in justificatióne vitæ.
Sicut enim per inobedié-
tiam uníus hóminis, pec-
catóres constitúti sunt
multi : ita et per uníus
obeditióne, justí consti-
tuéntur multi. Lex autem
subintrávit ut abundáret
delictum. Ubi autem ab-
undávit delictum, super-
abundávit grátia : ut sicut
regnávit peccátum in mor-
tem, ita et grátia regnet
per justítiam in vitam
aetérnam, per Jesum Chri-
stum Dóminum nostrum.

℞. Ego edúxi te de
Ægypto, demérso Pharaó-
ne in Mare rubrum, et ante
te præivi in columna nu-
bis : * Et tu me tradidisti
principibussacerdotum, et
me duxisti ad prætóri-
um Piláti. ℣. Pópule meus,
quid feci tibi, aut in quo
contristávi te? respónde
mihi. — Et tu.

Lectio iij. Cap. vj.

Quid ergo dicémus?
permanébimus in pec-
cáto ut grátia abúndet?
Absit. Qui enim mórtui
sumus peccáto, quómodo

adhuc vivémus in illo? An
ignorátis quia quicúmque
baptizáti sumus in Christo
Jesu, in morte ipsíus ba-
ptizáti sumus? Consepúl-
ti enim sumus cum illo per
baptísmum in mortem : ut
quómodo Christus surr-
exit a mórtuis per glóriam
Patris, ita et nos in novi-
tate vitæ ambulémus. Si
enim complantáti facti
sumus similitúdini mortis
ejus : simul et resurrecti-
onis érimus. Hoc sciéntes,
quia vetus homo noster
simul crucifíxus est, ut
destruátur corpus peccáti,
et ultra non serviámus
peccáto. Qui enim mórtuus
est, justificátus est a pec-
cáto. Si autem mórtui su-
mus cum Christo : crédi-
mus quia simul étiam vi-
vémus cum Christo.

℞. Ego propter te fla-
gellávi Ægyptum cum
primogénitis suis ; * Et tu
me flagellátum tradidisti,
* Qui tamquam agnus cor-
ram tondénte se obmútui,
et non apéruí os meum.
℣. Pópule meus, quid feci
tibi, aut in quo contristávi
te? respónde mihi. — Et
tu. Glória Patri. Qui.

In II. Nocturno.

Aña. Inimíci mei.

Psalmus xl.

Déatus qui intélligit
super egénum, et
páuperem : * in
die mala liberábit eum Dó-
minus.

Dóminus consérvet eum,
et vivíficet eum, et beátum
fáciat eum in terra : * et
non tradat eum in ánimam
inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi
super lectum dolórisejus : *
univérsum stratum ejus
versásti in infirmitate
ejus.

Ego dixi : Dómine mi-
serére mei : * sana áni-
mam meam, quia peccávi
tibi.

Inimíci mei dixerunt ma-
la mihi : * quando mo-
riétur, et peribit nomen
ejus?

Et si ingrediebátur ut vi-
deret, vana loquebátur, *
cor ejus congregávit ini-
quitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et
loquebátur in idípsum.

Advérsus me susurrá-
bant omnes inimíci mei : *
advérsus me cogitábant
mala mihi.

Verbum iníquum consti-
tuérunt advérsus me : *
Numquid qui dormit non
adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ,

in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu autem Dómine miserere mei, et resúscita me : * et retribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Añã. Inimici mei dixerunt mala mihi : Quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Añã. Aliéni insurrexerunt.

Psalmus liij.

DEus in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam : * áuribus percipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexerunt advérsus me, et fortes quæsiérunt animam meam : * et non proposuerunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus áduvat

me : * et Dóminus suscéptor est animæ meæ.

Avérte mala inimicis meis : * et in veritate tua dispérde illos.

Voluntáries sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine : quóniam bonum est :

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimicos meos dispéxit óculus meus.

Añã. Aliéni insurrexerunt in me, et fortes quæsiérunt animam meam.

Añã. Conculcaverunt me.

Psalmus lv.

MIserere mei Deus, quóniam conculcávit me homo : * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die : * quóniam multi bellántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo : * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi : * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur : * advérsus me omnes cogitatiónes eórum, in malum.

Inhabitábunt et abscondent : * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt animam meam, pro níhilo salvos fácies illos : * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi : * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua : * tunc converténtur inimici mei retrórsus :

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut placeam coram Deo in lumine vivéntium.

Añã. Conculcaverunt me inimici mei tota die; advérsus me omnes cogitatiónes eórum in malum.

V. Próprio Fílio suo non pepércit Deus. **R.** Sed pro nobis ómnibus trádedit illum.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Feria iv. Hebdom. sanctæ. Sermonis de Passione Dñi.

Lectio iij.

IN passióne Dóminica, fratres, tria speciáliter convenit intuéri : opus, modum, causam. Nam in ópere quidem paciéntia, in modo humílitas, in causa caritas commendátur. Paciéntia autem singularis, quod videlicet : cum supra dorsum ejus fabricarent peccatóres; cum sic extenderetur in ligno, ut dinumerarentur ómnia ossa ejus;

cum fortíssimum illud propugnáculum, quod custódit Israel, úndique foraretur; cum foderentur manus ejus et pedes, sicut agnus ad occisiónem ductus sit et tamquam ovis coram tondente non aperuit os suum. Non advérsus Patrem múrmurans, a quo missus fúerat; non advérsus humánum genus, pro quo, quæ non rápuit, exsolvébat; non dénique vel contra pópulum ipsum peculiárem sibi, a quo pro tantis benefíciis tanta mala recipiebat.

R. Ego propter te Chananáorum reges percússi,